

- Λγ. 12 Δαϊαν ὄδόν: ἀγωνιστικὴν ἢ ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῆναι, ὃ ἐστὶ
 Ε μαθεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. ὁ δὲ καίτοι δράσας κακὸν δαῖον
 ἐλεγχόμενος ὅμως ἤγε τὴν ἡσυχίαν.
- Σ 13 Δαῖζων: διακόπτων· ἢ παρὰ τήνδε τὴν μάχην καταμαχόμενος.
- Δ 14 Δαῖκταμένοις: ἀναιρουμένοις. 5
- Δ 15 Δαῖμονος: τοῦ δαίμονος.
- Δ 16 Δαῖξας: διακόψας.
- Δ 17 Δαῖς: ἡ μάχη.
- Λγ. 18 Δαῖς· ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς καίεται. δᾶς ἦδε; δᾶς δῆτ'·
 οὐχ ὄρᾶς ἐστιγμένην; τί δαί τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐν μέσῳ; 10
 ἢ πίττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται.
- Σ 19 Δαῖφρονος: συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ.
- 20 Δάκες: οἱ νῦν Πατζινακίται λεγόμενοι. ἡ εὐθεῖα Δάκος, τῷ
 Δ + Σ δάκει. Δάκη καὶ Δάκετα, θηρία ἰοβόλα ἐρπετά. καὶ Δακέτας
 ὁμοίως. 15
- Δ 21 Δάκης· αἰτιατικῆ. αὐθυπότακτον.
- Λγ. 22 Δακνόμενος· αἰτιατικῆ. ἐνοχλούμενος, ὑπὸ τῶν τῆς ἵπποτροφίας
 ἀναλωμάτων κατεσθιόμενος. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους
 τρέφειν· ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρᾳ. καὶ γὰρ δὴ
 τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρᾳ ἔθεσαν μέρει. ἔστι δὲ αὕτη· οἰκο- 20
 δομά σε λάβοι καὶ ἀμβολά, ὁ δὲ ἵππος καὶ ἅ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι.
 ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. τὸ δὲ δακνό-
 μενος εἶπεν, ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατακεκλεῖσθαι ἔσω τῶν στρωμάτων.
- 23 Δακία χώρα· ἦν ὁ Τραϊανὸς ἐν τοῖς πέραν τοῦ Ἰστρου χωρίοις
 κατώκισε. καὶ ταύτην Αὐρηλιανὸς ἀπέλιπε, κεκακωμένης τῆς Ἰλλυριῶν 25
 τε καὶ Μυσιῶν χώρας, ἡγούμενος ἀδυνάτως ἔσεσθαι τὴν πέραν ἐν
 μέσοις τοῖς ποταμοῖς ἀπειλημένην διασώζεσθαι. ἐξαγαγὼν οὖν τοὺς
 ἐκεῖσε Ῥωμαίους ἀπωκισμένους ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν
 μέσῳ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν· ἢ νῦν ἐν
 μέσῳ τῶν δύο Μυσιῶν κειμένη διαιρεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. 30